

Ani története:

2009 nyarán párommal elkezdtek a baba projektet. Sajnos hiába próbálkoztunk, nem estem teherbe. Hallottunk tanácsokat innen-onnan, hogyan kell előkészíteni és időzíteni az együttléteket, de hatástalan volt. Arra nem voltam hajlandó, hogy minden hónapban pontosan kiszámolt időben próbálkozzunk, inkább rászántam a több hónapot, hogy egyszer úgyis eltaláljuk. Később kiderült, hogy jól tettem, hogy megőrizem a spontán együttlétek érzetét, mert úgysem estem volna teherbe, bármennyit trükközök, és a kapcsolatunknak sem tettek volna jót az erőltetett, időre szervezett együttlétek. Nem vettem a lelkemre, hogy nem jött össze, de azért utánajártam a témának. Másfél év után elmentünk az egyik reprodukciós intézetbe. Itt úgy ítélték meg, hogy minden rendben van mindkettőnkénél. Petevezeték átjárhatóságot végeztek, aztán inszeminációt. Habár abban a hónapban két petesejtem is érett, egyik sem termékenyült meg. Úgy éreztem, rossz úton járunk. Zavart valahogy, hogy az én menstruációs ciklusaim nem voltak rendben. Habár nagyjából rendszeresek voltak, nehéz volt megállapítani hogy mettől meddig tartottak. Volt rózsaszín, barna, piros és közben üres nap is. Volt rendes vérzés is, de az csak 3 nap. Ezzel itt nem foglalkoztak. Továbbmentünk. A kerületi nőgyógyásznak is említettem a dolgot, de ő sem foglalkozott ezzel. Az idő telt. A szervezetem gyengült, megjelentek más betegségek is, amik lekötötték a figyelmemet. Egy napon a nőgyógyász kitapintott egy kis borsónyi göböt a hüvelyem falában. Több hónapig követte nyomon, de az nem tűnt el. A kórházi konzílium megállapította, hogy ez endometriózis. Nem igazán tudtam, hogy az mit jelent, és mivel fájdalmat nem okozott, nem kértem a műtétet. Újabb idő telt el, és figyelmemet önismeretre, személyiségfejlesztésre fordítottam. Aztán 2014-ben egy ízben egy másik kórházban is megvizsgáltak, és ott felvilágosítottak, hogy ez endometriózis és meddőséget okoz. Ha teherbe akarok esni, akkor a műtét elkerülhetetlen. Akkor már akartam a műtétet, de olyan lassan ment a közegészségügyben a kivizsgálások sora, hogy járhatatlannak éreztem azt az utat. Próbálkoztam természetes módszerekkel, de nem hoztak változást és nekem már nem voltak éveim kísérletezni. Akkor már voltak panaszaim is, a göb rendszeresen fáj a menstruációs ciklus során. Végül 2015-ben elmentem egy endometriózis specialistához. Egy hét múlva már egy magánklinikán voltam, ahol megműtöttek. Összesen négy endometriózis cisztát távolítottak el a hasüregemből, amelyek semmilyen vizsgálattal nem voltak előzőleg kimutathatóak, csak az az egy, amelyik betüremkedett a hüvelybe. A műtét után másfél hónapig várunk kellett, és utána kezdtünk újból próbálkozni. A menstruációs ciklusom helyreállt, panaszaim megszűntek és erősebbnek éreztem magamat, mint korábban. Orvosom tanácsára igyekeztem átvenni a makrobiotikus táplálkozás elveit és jártam ARWEN tornára. Két hónapon belül megfogant a kisbabánk. Az ARWEN tornát még azután is folytattam pár hétig. Most 16 hetes terhes vagyok és minden rendben van. Boldog vagyok, hogy sikerült hat és fél év után, de úgy gondolom, hogy nem volt teljesen elpocsékolt idő, mert ezalatt az idő alatt megértem az új szerepre.